

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 76.951/1/V
van 8 augustus 2024

over

een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot bepaling van de samenstelling van de dagprijs, de extra vergoedingen en de voorschotten ten gunste van derden die aangerekend worden in de centra voor dagverzorging’

Op 8 juli 2024 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege* verlengd tot 22 augustus 2024, een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel ‘besluit tot bepaling van de samenstelling van de dagprijs, de extra vergoedingen en de voorschotten ten gunste van derden die aangerekend worden in de centra voor dagverzorging’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 1 augustus 2024. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, eerste voorzitter van de Raad van State en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Elly VAN DE VELDE, staatsraad, en Eline YOSHIMI, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Benjamin MEEUSEN, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 8 augustus 2024.

*

* Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VOORAFGAANDE OPMERKING

2. Rekening houdend met het ogenblik waarop dit advies wordt gegeven, vestigt de Raad van State de aandacht van de adviesaanvrager erop dat de verkiezingen van 9 juni 2024 tot gevolg hebben dat de regering sedert die datum en totdat een nieuwe regering is verkozen, niet over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens die de minister in aanmerking kan nemen als zij te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

3. Zoals uit het opschrift ervan blijkt, strekt het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin tot bepaling van de samenstelling van de dagprijs, de extra vergoedingen en de voorschotten ten gunste van derden die kunnen worden aangerekend door centra voor dagverzorging, zoals vermeld in de artikelen 23 en 24 van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 en zoals erkend conform artikel 4 van het besluit van 28 juni 2019 ‘betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers’ (artikelen 1 en 3 tot 6 van het ontwerp).

Artikel 2 bepaalt dat uitgaven gefinancierd door voorschotten ten gunste van derden moeten kunnen worden gerechtvaardigd door een bewijsstuk.

Artikel 7 strekt tot opheffing van het ministerieel besluit van 5 december 2012 ‘tot bepaling van de samenstelling van de dagprijs of prijs per uur, de extra vergoedingen en de voorschotten ten gunste van derden die aangerekend worden in de dagverzorgingscentra’, wat betreft de centra voor dagverzorging.

Het te nemen besluit treedt in werking op 1 september 2024 (artikel 8).

RECHTSGROND

4. Blijkens de rubriek ‘Rechtsgronden’ wordt de rechtsgrond voor het ontwerp gezocht in artikel 33 van bijlage 7 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, dat op zijn beurt rechtsgrond vindt in artikel 38, 6°, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019.

Hieromtrent moet het volgende worden opgemerkt.

De stellers van het ontwerp hebben wellicht artikel 38, *tweede lid*, 6°, en niet artikel 38, 6°, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 op het oog, op grond waarvan de Vlaamse Regering aanvullende erkenningsvoorwaarden voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen kan vastleggen, die onder meer betrekking hebben op de wederzijdse rechten en plichten van woonzorgcentra en gebruikers.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. In de rubriek ‘Rechtsgronden’ schrijve men:

- in het opschrift van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 het woord “gebruikers” in plaats van het woord “gebruiker”;
- “artikel 38, tweede lid, 6°;” in plaats van “artikel 38, 6°;” (zie opmerking 4).

Artikel 1

6. In artikel 1 van het ontwerp verwijze men naar het volledige opschrift van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 “betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers”.

Artikel 2

7. Artikel 2 van het ontwerp bepaalt dat, wat de voorschotten ten gunste van derden betreft¹, elke uitgave door een bewijsstuk moet kunnen worden gerechtvaardigd. Deze bepaling vormt een parafrasering van artikel 33, 3°, van bijlage 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019.

¹ Men schrijve overigens “Wat (...) betreft,” in plaats van “Voor wat (...) betreft,”.

Bepalingen die alleen maar een hogere norm in herinnering brengen door die over te nemen of te parafraseren, horen in beginsel niet thuis in een uitvoeringsregeling, onder meer omdat daardoor onduidelijkheid dreigt te ontstaan omtrent de juridische aard van de overgenomen bepalingen en erdoor verkeerdelijk de indruk wordt gewekt dat de overgenomen regels kunnen worden gewijzigd door de overheid die de regels overneemt. Enkel wanneer het voor een goed begrip van de ontworpen regeling onontbeerlijk is dat bepalingen uit een hogere rechtsnorm worden overgenomen, kan dergelijke werkwijze worden gebillijkt, en dan enkel op voorwaarde dat de oorsprong van de betrokken regels wordt vermeld (door het aanbrengen van de vermelding “overeenkomstig artikel ... van het besluit van ...”) en dat de overname correct en letterlijk gebeurt om geen onduidelijkheid te doen ontstaan omtrent de juiste draagwijdte ervan.²

Aangezien de parafrasering in dit geval niet onontbeerlijk is voor een goed begrip van de ontworpen regeling, kan zij niet worden gebillijkt. Het gevolg is dat artikel 2 van het ontwerp moet worden weggelaten.

Artikel 4

8. In artikel 4 van het ontwerp vervange men het laatste punt “9°” door punt “10°”.

Artikel 7

9. Artikel 7 van het ontwerp bepaalt dat het ministerieel besluit van 5 december 2012 wordt opgeheven wat betreft de centra voor dagverzorging.

9.1. De Raad van State stelt evenwel vast dat het desbetreffende ministerieel besluit van 5 december 2012 destijds op manifest incorrecte wijze is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, namelijk zónder opschrift en zónder nummering van de artikelen.³ Het staat aan de stellers van het ontwerp om dit vóór het nemen van het voorliggende ministerieel besluit recht te zetten.

² Zie o.m. adv.RvS 53.529/3 van 11 juli 2013 over een ontwerp van besluit dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2013 ‘tot regeling van de informatie-, preventie-, inperkings- en herstelplicht inzake milieuschade, het verzoek om maatregelen en de beroepsprocedure’, opmerking 4.

³ [BS 22 januari 2013, 2711-2712.](#)

9.2. Voorts moet artikel 7 van het ontwerp in die zin worden aangepast dat de door het artikel voorgestelde wijze van opheffing wordt vermeden, omdat door deze techniek de opheffing niet formeel zal blijken uit de tekst van het ministerieel besluit van 5 december 2012. Ter wille van de rechtszekerheid is het dan ook beter om het desbetreffende ministerieel besluit te wijzigen door het toepassingsgebied ervan in het eerste artikel van dat besluit zelf in te perken.⁴

DE GRIFFIER

DE EERSTE VOORZITTER

Eline YOSHIMI

Wilfried VAN VAERENBERGH

⁴ Zie ook adv.RvS 48.965/3 van 14 december 2010 over een ontwerp van besluit dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 9 december 2011 ‘tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen waaraan lokale dienstencentra, centra voor dagverzorging, centra voor dagopvang, centra voor kortverblijf, centra voor herstelverblijf, groepen van assistentiewoningen en woonzorgcentra moeten voldoen en tot bepaling van de procedure voor de uitreiking van het attest van naleving van die normen’, opmerking 16; adv.RvS 58.971/1 van 17 maart 2016 over een ontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit van 21 april 2016 ‘betreffende het op de markt brengen van elektrisch materiaal’, opmerking 15.